

מספר: HCSH008

שם: המנהל בזום

זמן: 00:00-09:51

מטה דאטה: מגדר נעם - ז, אביטל - נ

קשר אח ואחות

מיקום נעם - ירושלים, אביטל - גבעת זאב

נושא אביטל מספרת לנעם על החוויה שלה כמורה לילדות בזום, ונעם מספר על חלום שחלם.

001	נעם:	התחלתי.
002		הה°
003		בקיי [צו:ר;]
004	אביטל:	[אני שומע]ת.
005	נעם:	(0.4) אז אָ [ה:--]
006	אביטל:	[כן;]
007	נעם:	(0.5) <p, 1> מה רציתי לשאול אותך.<
008		(1.3) את יודעת ש--
009		אז התחלתי להגיד אז אָ [ה:--]
010		(0.5) עושים כזה-
011		ניתוח של זה;
012		=זה נורא מגניב וכזה בצבעים, =
013		=אפור;
014		=שחור;
015		<1> לבן.<
016		(0.3) אשלח לך תמונות;
017		זה מגניב נורא.
018		הה°
019	אביטל:	אז תשלח לי.
020		אני אר [צה לראות.]
021	נעם:	<p> [אני אש] לח.<
022		(0.4) אז זהו; =
023		=אז היה זה;
024		=עכשיו; (0.2)
025		=אין היה בבית ספר;
026		(0.2) זאת שאלה שרציתי לשאול,
027	אביטל:	(0.5) ה° אה;
028		אה מה שאני רציתי להגיד לך, =
029		=זה שאם מתחשק ל-- ((1א)) לך
030		לדעת אין זה זום ((EN "Zoom")) איתי,
031		שהוא גם עובד?
032	נעם:	אוקיי,
033	אביטל:	(0.5) אז אפשר לנסות עוד מעט.
034	נעם:	(0.4) <h> למה מה קרה--<
035	אביטל:	(0.9) כי: מצאתי איז--
036		(.) נ:קודה בבית,
037		שאפשר ל--
038		הה°
039		<<מחויך, מנושף> יש לי קליטה.< ה°
040	נעם:	(0.2) <<צחוק> איפה זה;=<
041	אביטל:	=ממש טובה.
042		=ה°
043	נעם:	=איפה איפה.
044	אביטל:	(0.6) על המיטה;
045		אבל בזווית מסוימת.
046		והטלפון צריך להיות בצד מסוים.

נעם:	(0.3) ואללה.	047
	(0.7) אבל א[יך ה]יה--=	048
אביטל:	[כן.]	049
נעם:	=איך היה עם התלמידות?	050
אביטל:	(1.4) אָה זהו היה עכשיו זום <1> איתם באמת;	051
נעם:	(0.4) מה מה היה?	052
	(0.5) אָה ע[שיתם זום,]	053
אביטל:	[היה עכשיו] זום איתם;	054
נעם:	°ה [הם ל--]	055
אביטל:	[כן] בגלל זה אני יודעת את זה.	056
נעם:	הם לא יצאו לחופש או משהו כזה,	057
אביטל:	(0.5) בוא אני אספר לך מה קרה.=	058
	=סיפור מעניין.	059
נעם:	אני מקשיב.=	060
אביטל:	=אָה: זכן הי--	061
	°ה היום זה היום האחרון שאנחנו מלמדים;=	062
	=כי הינו צריכים להחזיר את החז--ח--=	063
	=כמה ימי חופש שנתנו לנו,	064
	(.) לכאורה,=	065
נעם:	=נכו:ן?	066
אביטל:	(0.4) אבל אנחנו לא (הרי) באמת;	067
	<all> לקחנו את החופש הזה-	068
	בבית ספר שלנו; <	069
	אז אני,	070
	<matcato> עבדתי יותר מכולם.	071
	°ה	072
נעם:	(1.1) ממ;	073
	[@]	074
אביטל:	[אז] אָה:-	075
	(.) <all>[לא אז אני] אגיד לך מה קרה;<	076
נעם:	[ה°]	077
	(0.5) אוקיי,	078
אביטל:	(0.6) לפני יומיים המחנכת של כיתה ב"ת עשתה-	079
	(0.5) זום,=	080
	=ונפרדה מהם,=	081
	=והג שמח=	082
	=וזה וזה וזה.	083
נעם:	(0.3) מהמ,	084
אביטל:	(0.5) ואיזה יומיים: לפני זה;	085
	המנהל כתב,	086
	שמי שעושה זום,	087
	הוא רוצה	088
	הוא ישמח להצטרף?	089
	אם אָה:-	090
	אם יסתדר?	091
	כדי להיפרד מהתלמידים לפני פסח.	092
נעם:	בכל: אחד ואחד כאילו?	093
אביטל:	(0.9) מכל כיתה;	094
	(.) ^לא;	095
נעם:	אָה [או] [קיי.].	096
אביטל:	[כל:-]	097
	[מח] נך שעושה;	098
	(0.5) [כאילו ל]היות בעשרים וארבע זומים;=	099
נעם:	[אָה-]	100
אביטל:	=יש עשרים וארבע כיתות.	101
נעם:	אוקיי,	102
אביטל:	(1.2) ואז: היא עשתה את הזום הזה;=	103
	=היא לא הזמינה אותו.=	104
	=היא לא היא זלא בא לה;=	105
	=אתה יודע;=	106
	=לא כולם רוצים שהמנהל יהיה תקוע להם בתוך הזום.	107
	°ה	108
נעם:	אוקיי.	109

אביטל:	110	(1.0) אז היא הז
	111	אָה לא הזמינה אותו,
	112	ואז-
	113	אז אחרי:-
	114	(.) באותו יום בעצם,
	115	באותו יום שהיא עשתה את הזום עם ה:זה=,
	116	=אז הוא שלח לה הודעה ש; ;
	117	°ה הוא ישמח להצטרף לזום בכיף שלה;
	118	ואם היא תוכל לעשות;
	119	אז היא אמרה לו שהיא כבר עשתה=,
	120	=ונפרדה מהם;
	121	וזה;
	122	והוא אמר לה לא
	123	אני בכל זאת רוצה להיפ'רד מהם;
	124	אז
	125	אז
	126	אולי תעשי=;
	127	=אז היא אמרה לו טוב אני אעשה עוד אחד.
	128	(0.4) °הה אז היא עשתה בשבילו עוד אחד היום?
נעם:	129	אוקיי: ,
אביטל:	130	(.) יום שישי כן?
נעם:	131	כן,
אביטל:	132	(0.6) אחרי שהיא כבר נפרדה מהם,
	133	ואמרה כל מה [שיש]; =
נעם:	134	[@]
אביטל:	135	=וגם אני כבר נפרדתי מהם,
	136	=ודיברנו על מעמד הר סיני,
	137	כזה להתכונן לקראת אחרי פסח;
	138	°ה ודיבב אָה שרנו שירי תורה;
	139	וזה=;
	140	=ואז היא אומרת לי טוב אז-
	141	(.) (<סדוק> עע) (<?) מה אני אעשה=;
	142	=אני אעשה עוד אחד כי הוא ביקש.
	143	(1.0) <p> אמרתי לה< אוףקיי;
	144	סבבה;
	145	יום תקוע=;
	146	=גם זמן תקוע=;
	147	=לא
	148	לא לי אבל;
	149	(0.2) או [קיי];]
נעם:	150	[:ל] מה ((1:ama)) את היית צריכה להיות שם אבל.
	151	(0.2) <p> לא הבנתי.
אביטל:	152	(.) <h> אָה:-
	153	אתה יודע;< ה°
	154	להראות את ה-
	155	[את זה שאנחנו מאוד אָה-]
נעם:	156	[אָה זה כזה כל הכיתה כזה];
	157	אָה: אוקיי.
	158	<p> הבנתי.<=
אביטל:	159	=כן אני חלק מהכיתה=;
	160	=אתה יודע;
נעם:	161	°ה (0.2) <p> הבנתי.
אביטל:	162	(0.5) אני מלמדא ((me'lamda)); אני חשובה.
נעם:	163	(1.0) אוקיי,
אביטל:	164	(1.2) אז עשינו את הזום עכשיו,
	165	היא תכננה לעשות כזה <h> רבע שעה;<
	166	אתה יודע=;
	167	=מקוצר=;
	168	=רק כדי ל-- לסמן וי ((vi)). ה°
נעם:	169	לתקתק;
אביטל:	170	(.) <p> מחוץ< מה שנקרא.<
נעם:	171	הה°
אביטל:	172	רצתה לסמנב ((lesamnev));

כדי שהוא יראה שהיא עשתה את זה.	173
ש-- ש-- שהוא יוכל להגיד להם;	174
מ:ה שהוא רצה להגיד <<סדוק>> להם.	175
(0.3) [הה]	176
[אוקיי,]	נעם: 177
אז-	אביטל: 178
(0.2) קבענו בשתיים עשרה,	179
(0.2) °ה התחלנו את הזום בשתיים עשרה;	180
(0.5) היא ספרה להם סיפּוּר; היא-	181
(1.2) אָה דיב־רה קצת-	182
אני שרתי איתם שירי תורה? °ה	183
(0.3) ואז-	184
בסוף היא שאלה אותם אָה: =;	185
=מי ניקתה לַפּסָח; =	186
=מה היא ניקַתָה; =	187
=כזה?	188
°ה ואז:-	189
זה היה כבר איזה:-	190
עשרים וחמש דקות מאז הזום.	191
(0.4) °ה ן:-	192
(0.7) אני מסתכלת ברשימת משתתפים; =	193
<f>= וְמִי לֹא שָׁמַע? <?>	194
<f>= מחוּיָד <הַמְנַהֵל>; <?>	נעם: 195
(0.2) °ה [@]	196
[<<מחויָד <כאי> לו ולא, =	אביטל: 197
=אז הוא לא נמצא שם;	198
ואני עושה,	199
<1> מה קורה פה.	200
°ה ותוך כ־די; =	201
=על המוֹסֵךְ-	202
°ה יש-	203
(.) אָה כתוב אָה שם: (shem) -	204
(0.5) יש שר סקרין ((EN _{adap.} "share screen"))?	205
°ה (0.8) וכתוב שם של איזה אבא;	206
שפתח לילדה שלו. =	207
=אז כאילו; =	208
=גם אי אפשר לדעת מי זאת;	209
אז התחלתי לעבור על כל השמות, =	210
=כדי לראות מי מקשקש לנו על המסך,	211
(0.4) אוקיי,	נעם: 212
(0.4) לאורך כֻל הזמן היא קשקשה על המסך;	אביטל: 213
(0.3) מי התלמֵדה?	נעם: 214
או: המורה;	215
<p> או;	216
תלמידה;	אביטל: 217
תלמידה ספציפית.	218
(0.2) <<צחוק>> אוקיי; @@	נעם: 219
(0.5) אז עברתי על כל השמות,	אביטל: 220
מצאתי מי זאת?	221
°ה [ואז] כתבתי למחנכת וטסאפ;	222
[מהמ,]	נעם: 223
כדי ש	אביטל: 224
אָל"ף שהיא תגיד לה להפסיק לקשקש,	225
אם היא תוכל במקרה, =	226
=אם זה יצא לה תוך כדי הזום?	227
(0.3) מה[מ,]	נעם: 228
[וב] י"ת כדי להגיד לה שהוא לא נמצא.	אביטל: 229
(0.3) כ[י:] היא עושה את זה בטלפון;	230
[מהמ,]	נעם: 231
אז היא אמרה לי שהיא לא יכולה לראות;	אביטל: 232
מספיק טוב מי נמצא ומי לא נמצא.	233
(0.2) <<צחוק>> מהמ.	נעם: 234
	235

והיא גם האחראית על הזה, =	אביטל:	236
=אז היא צריכה לוודא ש: -		237
לעשות השתקה,		238
ולוודא שהן לא מוציאות מהשתקה, =		239
=כּי היא כּן רוצה לתת להן לדבר; =		240
=אז היא לא תעשה השתקה שהן לא יכולות לפתוח,		241
(0.8) <1, p> הבנתי. <	נעם:	242
(0.3) אז כל פעם (kom) שמישהו מתחיל לדבר;	אביטל:	243
אז היא משתיקה בדיוק את הספּציפי;		244
ן: והיא צריכה גם-		245
אתה יודע (todea);		246
תוך כדי להעביר; =		247
=ולראות אָה מי נכנסה;		248
מי לא נכנסה;		249
כדי ל: -		250
(.) לשים לב למי נמ--		251
(.) כאילו מי נמצאות;		252
°ה אז היא לא שמה לב אם הוא נמצא או לא; =		253
=אז (.) שלחתי לה הודעה ש-		254
א"לף-		255
תגידי לה להפסיק לקשקש,		256
לה ספציפית, =		257
=כּי אני יודעת מי זאת?		258
(0.3) אוקיי,	נעם:	259
(.) גם את זה היא לא היה לה זמן לשים לב, =	אביטל:	260
=°ה ושהוא לא נמצא.		261
(0.4) אז היא לא ראתה את זה-		262
כי היא הייתה באמצע הזום?		263
(0.2) <<צחוק>> מהמ, <°ה	נעם:	264
(0.4) <<h>> ואז ב: כזה- <	אביטל:	265
(.) אז היא כזה;		266
נתנה להם להגיד איך היה בפסח; =		267
=ומרחה את הזמן וזה וזה,		268
<<p>> ואז כאילו-		269
<(0.2) כאילו- <		270
כמה אפשר למרוח;		271
זכּן-		272
(0.9) אהא.	נעם:	273
אז היא אמרה להם טוב אָה מ: --	אביטל:	274
= [חג] שחמ; =		275
[ה°]	נעם:	276
=נפרדה מהם כזה; =	אביטל:	277
=ואז היא אמרה; =		278
=בטח גם המורה אביטל רוצה להיפרד; =		279
=ואני כזה; =		280
=כּן בטח כי המורה שאני אמרתי את הזמן עוד קצת-		281
(0.2) ה° (1.1) [מרחנו מרחנו,		282
[והוא ל--]	נעם:	283
= נגמר.	אביטל:	284
=די אי אפשר;		285
כמה אפשר למרוח; =		286
=ו[הוא לא הגיע. [נעם:	287
[אז אמרנו להם חג] שמח וזה,	אביטל:	288
(0.3) סגרנו.		289
@ (0.2)	נעם:	290
(0.5) ואני כזה-	אביטל:	291
°ה מה זה צריך ל להיות; =		292
=לא הבנתי; =		293
=אתה ביקשת שנעשה את זה ולא הגעת; =		294
=זה לא יפה-		295
(0.3) נו: מה בסוף,	נעם:	296
(0.6) או שאי [ן ל-]		297
[אז] התקשרתי אליה והיא אמרה-- =	אביטל:	298

=התעצ[ב]נו ביחד קצת,	299
[אָה;]	נעם: 300
(0.2) אוקיי,	301
(0.5) ס:יימנו את השיחה?	אביטל: 302
°ה והיא שולחת לי הודעה-	303
הוא הגיע תצטרפי.	304
(0.5) [אני כזה-]	305
[@]	נעם: 306
(0.2) הא?	אביטל: 307
(0.3) מה?	308
°הה ואז אני מצטרפת,	309
הוא לא שם,	310
יש שם בערך ארבע עשרה בנות-	311
שסתם מדברות ביניהן?	312
((משיכה באף))	313
(0.2) מ[המ,]	נעם: 314
[ואז אח]רי שנייה התקשרה אלי?	אביטל: 315
(0.8) היא אמרה לי ש:	316
היא סגרה את השיחה איתי;	317
ופתאום היא שומעת את הקול שלו;=	318
=כנראה היא לא סגרה את הזום בטלפון.	319
(1.1) אז היא הַבִּינָה שהוא נמצא בזום ב:--	320
ב:--	321
(0.2) הוא נכנס לזום כנראה מתישהו;	322
(0.3) אוקיי,	נעם: 323
(0.5) אז לא הבנ[תי כאי]לו;	324
[אז-]	אביטל: 325
<f> רגע,	326
(0.8) אויש-	327
(0.6) [אָ:מ-]	328
[מה קרה,]	נעם: 329
(0.7) אוי אני אצ--	אביטל: 330
טוב אנ:-- עוד מעט.	331
°ה לא זה היא עוד פעם;	332
אבל היא ה[פטי]קה;=	333
[המ-]	נעם: 334
=היא עשתה רק-	אביטל: 335
(0.3) רק אָה-	336
(0.2) ביפ (bip) (אחד);]	337
[אָה ביפ-]	נעם: 338
(.) או [קיי,]	339
[כזה.]	אביטל: 340
(0.7) הה° (0.6) אז היא התקשרה אלי ואמרה לי (הוא הצט--):אָמ:--	341
=פשוט ששמעתי אותו בַּטֵּלְפוֹן שלי פתאום;=	342
=אז הסתכלתי מה:-	343
(0.8) וְ-- מה קורה שם;=	344
=וראיתי שהוא שם,	345
והוא מדבר איתם.	346
(0.9) [ממ.]	נעם: 347
[אז] הוא (.) הצטרף כנראה אחרי ששתינו עזבנו;=	אביטל: 348
=אבל לא כל הבנות עזבו;=	349
=כי בטח הן ניצלו את הזמן שיש זום;	350
אז הן בטח התקשקשו להן עוד;	351
כי הן יכולות.	352
אי: (ai);	נעם: 353
<f> כאילו אני והיא יצאנו;	אביטל: 354
זה לא אומר שכל הילדות יצאו.=	355
=אז נשארנו שם בז-- ר-- ר-- אָה:--	356
=נשארו שם בזום;	357
הוא בא,	358
הוא דיבר איתם;=	359
=לדעתי הוא דיבר רק עם ארבע עשרה ב^נות;	360
אבל בסדר;	361

הן שרות ביחד איתי באותו קצב;	425
איזה מרגש;	426
נעם: (0.4) אָה אוקיי;	427
<p> אז בסדר.	428
(2.4) אָ [ה: -:]	429
אביטל: [אב] ל אָה: -	430
לא היום <p> זה עבד-=>	431
<p> אבל בדרך כלל כשאני שרה איתם זה כזה-<	432
המ.	433
(0.2) בערך;	434
נעם: @ (0.2)	435
אביטל: לא אני אומרת לך;	436
אני לא מזיז=	437
=אני משאירה את המחשב כאן;	438
כל השבת.	439
(0.7) על המיטה.	440
נעם: שלא יזוז.	441
אביטל: (0.7) שלא יזוז;=	442
=שיהיה [בנקודה הזאת] זה טוב לו;	443
נעם: [שלא יזוז.]	444
(0.2) <1> כ: [ן.] <	445
אביטל: [אתה] יודע).	446
נעם: (0.9) אז זהו (אז מהיום: בעצם) -	447
מיום ראשון יש לך חופש כִּאִילו;	448
אביטל: (1.1) אָה: זְכֵן-	449
נעם: (0.3) איזה ת: ענוגות העולם הזה,	450
(0.7) איזה יופי;	451
אביטל: (1.3) כן זהו;	452
אני אהיה חופשיה ומאושרת;	453
נעם: (0.5) אני פה;	454
(0.2) [נשאר-]	455
אביטל: [סתם אתה יודע];	456
מיום ראשון: -	457
צריך לגמור לנקו"=	458
=אני יודעת;=	459
=אמא אמרה לי.	460
נעם: (0.2) אָה (ענית לה)?	461
<1, p> יופי יופי.	462
אביטל: (0.8) היום דיברתי איתה,=	463
=דיברתי איתה שעה ו[רבע בבוקר.] [464
נעם: [אָה נכון נכון נכון נכון];	465
אני שנצתי ((sha'natsti)).	466
(0.5) היית [זכאילו ה: זה, [467
אביטל: [<p> אז: אָה.]	468
נעם: (.) הייתי איתכם פשוט ח" אָה: -	469
(0.3) במצב פחות מדבר;	470
ה° @	471
אביטל: כ: -ן-	472
פחות מתקשר אני יו [דעת];	473
נעם: [@]	474
@ <<מחויך> זה היה מאוד מצחיק. <°	475
(1.3) <p> ואז זְהו;	476
(0.3) הרי מפה לשם;	477
אביטל: (1.0) מפה לשם;=	478
=זְכֵן לא אז אתה נשאר בבית;	479
<p> זה טוב;	480
(0.3) <f> [אני צריכה] מיום ראשון להתחיל-<	481
נעם: [(נכון),]	482
אביטל: אתה יודע;	483
<p> לנקות וכאלה;	484
כמו שצריך;	485
נעם: כן כן כן ((ke ke ke)) כן אני מכיר;=	486
=גם אמא מתכננת;	487

	(0.3) הבנ[תי.]	551
	[כ-]	552
	(.) כנראה;	553
	(0.6) הוא ניגן יפה?	אביטל: 554
	(0.5) אָה: סַבבה;=	נעם: 555
	=את יודעת;	556
	(1.1) <h> אתה יודע,<	אביטל: 557
	כמו שהוא יודע;	558
	(0.3) <h> אָה: אין תלונות;<	נעם: 559
	<p> אין תלונות;<	560
	(0.6) האמת ׀ שהוא לבש וסט [מוזר] כזה;	אביטל: 561
	[יופי]	562
	צבעוני.	נעם: 563
	(0.3) זה היה מאוד מוזר.	564
	[@]	565
	[כ;]	אביטל: 566
	זה אני [כ]ן זו[כר;]	נעם: 567
	[ז--]	אביטל: 568
	[זה ל--]	569
	זה לא קורה.	570
	(0.6) זה היה משהו צהוב כתום כזה;	נעם: 571
	משהו כזה ממש צעקני;	572
	אני כזה או ((?o)),	573
	(.) או=	574
	=האמת מתאים לו באופי;	575
	@ (.)	576
	(1.6) יש כזה [היפי,]	577
	[xxx xxx xxx] ?	אביטל: 578
	(0.5) מה=;	נעם: 579
	=לא מתאים לו היפי?	580
	(0.9) <h> לא הוא לא היפי;<	אביטל: 581
	(0.2) אם הוא רוצה;	נעם: 582
	לא:-	583
	לא אמרתי שהוא דיפולטית ((difoltit)) יהיה היפי;	584
	(0.4) אם הוא רוצה,	585
	הוא לא צריך להיות;	אביטל: 586
	רק אם הוא בוזר להיות.	587
	(0.4) כן ((ke)) כזה:-	נעם: 588
	כזה;	589
	בדיוק כזה;	590
	אוך ((?ox))-	אביטל: 591
	<f> ׀מה אתה;<	592
	ה°	593
	((עיטוש))	נעם: 594
	(0.3) אני?	595
	<h> אני:?	596
	את יודעת-	597
	רגיל?	598
	בנאלי;<	599
	(0.7) <h> רגיל בנאלי;<	אביטל: 600
	(.) <h> רגיל בנאלי;<	נעם: 601
	(0.6) ה°	אביטל: 602
	(.) יֶפה;	603
	(0.2) אז זהו זה משעשע.	נעם: 604
	(0.9) בהחלט;	אביטל: 605
	(1.4) ממ מפה לשם=;	נעם: 606
	=רגע שנייה אני רק אסתכל <<סדוק> שנייה,<	607
	<all> בוא תגיד לי כמה נשאר לנו;<	אביטל: 608
	(1.0) אָה עוד: ,	נעם: 609
	חמש עשרה שניות.	610
	(0.5) ה° [@]	611
	[טוב] שלא--=	אביטל: 612
	=אתה יודע במה נזכרתי פתאום;	613

מה נזכרת?	נעם:	614
(1.0) לפני הזום,	אביטל:	615
(0.3) כן ((ke)),	נעם:	616
(0.2) (הודעת וטסאפ)		617
בשתיים עשרה כזה,	אביטל:	618
נו?	נעם:	619
(0.6) אז הוא אמר לי שהוא מתחיל להיות רעב;=	אביטל:	620
=ועכשיו כבר @ אחת;		621
@		622
אָה אָה:-	נעם:	623
@		624
(0.2) כאילו ה:-		625
<>1 יואב.		626
(0.3) אני לא טועה.<		627
(0.9) מה זה?	אביטל:	628
(0.2) יואב כאילו.	נעם:	629
(0.7) כן כן.	אביטל:	630
(0.3) אָה חשבתי המחשב או ה:-	נעם:	631
(.) טלפון;		632
(.) כי רעב [זה:-]		633
[אָה:] [לא אxx אxx אxx,]	אביטל:	634
[זה-- זה מינוח רחב;]	נעם:	635
ה°	אביטל:	636
(0.3) אי אפ[שר] מיקי;=		637
[אָה-]	נעם:	638
=<h> לא הבנתי;=		639
=הוא לא אכל הבוקר;>		640
(1.0) מה זה?	אביטל:	641
הוא לא אכל כבר בבוקר-	נעם:	642
(0.6) †בטח שכן.	אביטל:	643
(0.3) <h> נו אז †מה יהיה,<	נעם:	644
(0.6) ה° אני אני קמתי מוקדם כי אָה;	אביטל:	645
כלומר;		646
<all, p, 1> כאילו אני קמתי מוקדם-		647
ה° אתה יודע את האמת אז לא צריך לשקר לך;=		648
=אתה [לא על ר]מקול נכון,		649
[מ--]	נעם:	650
(0.5) לא: (מה פתאום).		651
(1.1) חזרנו מה:חלוקה;	אביטל:	652
אז הייתי ערה;		653
לא קמתי מוקדם,		654
ה°		655
אָה.	נעם:	656
@ (0.3)		657
; אז אָה:;	אביטל:	658
(.) אז אז אָה-		659
חזרנו מהחלוקה אז		660
אז אנחנו,		661
כזה מנשנשים עוגיות ודברים בדרך;		662
אז אנחנו מגיעים הביתה בְּ;		663
(.) <<סדוק> מה;>		664
שמונה בערך?		665
נו,	נעם:	666
(0.9) עושה לי טוב רוצה לאכול?	אביטל:	667
@ (0.2)	נעם:	668
(0.6) אני כזה <h> וא:ט (EN "what")--<	אביטל:	669
אל"ף הרגע <<צחוק> חזרנו מהחלוקה;>		670
ה° שאכלנו בה;		671
בי"ת <<מאומץ> שמונה בבוקר;		672
ואט;>		673
מה עוד אני צריכה לאכול;		674
אני לא יודע:;	נעם:	675
א--		676

ז-- זה בעיה,	677
=, זה באמת בעיה,	678
=אני לא יודע מה עובר עליו;	679
(0.7) אני יודעת.	אביטל: 680
(0.7) בקיצ[ו:ר-]	נעם: 681
[למרות שא]תמול הוא בקוש--	אביטל: 682
כאילו הוא אכל כזה ב--	683
(.) ב:מרחקים (b:merxakim) נורא גדו^לים;	684
ומאוד קצת יח--	685
=אני לא יודעת מה קרה.	686
אני עוד לא אכלתי--	נעם: 687
=אל"ף--	688
=בכלל:	689
בכלל בכלל בכלל היום,	690
(0.3) סתם אומר,	691
=אני אוכל תיכף,	692
(0.7) <p>מה[מ,]</p>	אביטל: 693
[ו]: זהו;	נעם: 694
זה כל מה שרציתי להגיד;	695
(0.2) אני חושב שעכ[שיו] אנחנו יכולים להיפרד כאילו;	696
[קמ,	אביטל: 697
(0.7) אז חכי [שנייה?]	נעם: 698
[אוקיי,	אביטל: 699
חכי שנייה?	נעם: 700
@	אביטל: 701
(0.5) טוב;	702